

Basunen

For om
basunen
lager en
uklar lyd,
hvem vil
da gjøre
seg klar
til strid?

1. Kor. 14, 8

3. årg.

2002

Nr. 3

Hyklери

”Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som gjør beger og fat rene utvendig, men innvendig er de fulle av rov og urenhet. Du blinde fariseer! Rens først begeret og fatet innvendig, så at også det utvendige blir rent! Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere, som ligner kalkede graver som utvendig er vakre å se til, men innvendig er fulle av dødningeben og all slags urenhet. Slik synes også dere i det ytre rettferdige for folk, men innvendig er dere fulle av hykleri og lovløshet.” Matt. 23, 25.

En av de tingene som Jesus kjempet sterkt imot mens han gikk her nede på jorden, var fariseernes hykleri. Men også i dag er det mange som har et kristenliv som er bygd på kulisser med den gode siden vendt mot dem som er rundt. De ser ut som gode brødre og søstre, men likevel er deres åndelige vekst begrenset til å finpusse fasaden.

Det koster lite å bygge kulisser av det fineste slott. Problemet er bare at det ikke

har noen reell verdi. Det ser fint ut. I sær på litt avstand. Men det kan ikke brukes til noe annet enn å få folk til å synes det ser flott ut. Det gir ikke varme. Det gir ikke trygghet, og det er ikke solid.

”Kom til ham, den levende stein, som vel ble vraket av mennesker, men er utvalgt og dyrebar for Gud, og bli også selv oppbygd som levende steiner til et åndelig hus, til et kongelig presteskap til å bære fram åndelige offer, slike som er til behag for Gud ved Kristus Jesus.” 1. Pet. 2, 4-5. Står det her at vi skal bygges opp som pappesker med et bilde av stein på frem-siden til en sanselig kulisser? Ved nærmere ettersyn ser vi jo at det ikke står det. Men da må det jo få følger for livet vårt! Radikal omvendelse må det bli! Noe annet ville være en hån mot det herlige frelsesverk som Jesus har gjort. For han kan jo ikke bygge noen solid bygning av pappesker! Det ville jo være en bygning som raste sammen. Men hans bygning skal stå i all evighet.

Akkurat like liten reell verdi som det er i en kulisse, er det i et kristenliv bygd på fasader. Disse fasadene kan være både ”den kule”, som man viser til skolekamerater og andre verdslige, og ”den kristelige”, som man viser fram på møter og stevner.

Det er samme hva slags fasade man prøver å bygge. Man klarer ikke å lure Gud uansett. Man slipper kanskje unna lidelse, men man finner ikke gleden, ikke freden, ikke styrken, ikke frelsen. Man kan innbille seg at man er frelst, men man blir ikke frelst før man blir frelst innenifra. Man kan late som om man har det godt, late som om man ikke fryser, der man står bak kulissen av et slott, på toppen av et høyt fjell. Men tenk hvor mye bedre du hadde hatt det om du heller hadde bygd deg ei hytte i dalen, enn en kulisse på fjelltoppen! Da ville du ha vært varm og god i vinterkulda. Så kunne du bygd ut etter som Gud ga deg nåde. Men du ville vise noe stort for menneskene, og nå står du der og fryser.

Man kan til en viss grad lure både seg selv og andre, men man kan ikke lure ham som ser i det skjulte. Vi må derfor være tro i det skjulte, så vil han lønne oss i det åpenbare.

”Da han hadde talt, bad en fariseer ham om å ete hos seg, og Jesus gikk inn og satte seg til bords. Men da fariseeren så at han ikke vasket seg først, før måltidet, undret han seg. Men Herren sa til ham: Nå, dere fariseere! Dere renser beger og fat utvendig. Men innvendig er dere fulle av rov og ondskap. Dårer! Han som skapte det utvendige, har han ikke også skapt det som er innvendig? Men gi det som er inni

som almisse, og se, da er alt rent for dere!” Luk. 11, 37-41.

Ja, la oss gi det som er inni til almisse! Vi må gi hele oss selv til Gud, strekke hendene ut og la ham føre oss dit vi etter naturen ikke vil. For det er ved en slik død fra vår egen vilje vi ærer Gud (Joh. 21, 18-19). Vi må slutte å la oss hindre av tidsånd og menneskers meninger! Vi må ikke lenger være så opptatt med fasaden, men først bekjempe forråtnelsen på innsiden!

”La kjærligheten være uten hykleri!” Rom. 12, 9. Hvordan kan det lykkes? Svaret følger direkte etter den første setningen: ”Avsky det onde, hold fast ved det gode.”

Tor Myrland
STAVANGER

Fordømmes du?

I den siste tid har Jesu ord til kvinnen som var grepet i hor, talt til meg. ”Gå bort, og synd ikke mere!” Joh. 8, 11.

De skriftlærde og fariseerne, lovens håndhevere, kom med denne kvinne til Jesus, for å lage en felle for ham. De ønsket noe å anklage ham for. Vers 3-6.

Etter lovens forskrifter skulle denne kvinne stenes. De kjente Jesus, og de visste at han ofte trosset loven, med dens bud og forskrifter. Nå håpet de å kunne fange ham i ord. Men i Jesus fantes intet som hadde tjent synden, derfor var det intet i ham som loven kunne angripe.

Heller ikke lovens håndhevere kunne angripe ham. De ble selv fanget. Deres egen synd, og dermed deres dødsdom, ble utsagt over dem. Vers 7-9. Hvordan

lyder ordene til oss, når vi blir stilt frem for Jesus? Hvordan lyder ordene til deg når du i nød over ditt fall, i det du angrer og ber om tilgivelse, bøyer dine knær for Gud?

Jeg synes ofte at ord om fordømmelse lyder for mitt indre øre. Lovens menn anklager og sier: "Du er skyldig til døden! Dette er så grovt, det tilgir Gud ikke! Og det er ikke første gang! Nei, mange ganger har vi nå tatt deg i å begå lovbrudd. Nå strekker ikke Guds langmodighet mer til."

Jesus sier derimot: "Alle de som Faderen gir meg, kommer til meg. Og den som kommer til meg, vil jeg slett ikke støte ut." Joh. 6, 37. Heller ikke deg vil han støte bort, når du kommer til ham. Tror du det?

Når Gud taler kommer ethvert menneske til å stå straffeskyldig for ham. Rom, 3, 19.

Ved Jesu ord ble det klart for dem at de var under samme dom som den kvinne de anklaget. Da Jesus hadde sagt: Den av dere som er uten synd, han skal kaste den første stein, gikk de bort. Joh. 8, 9.

"Da rettet Jesus seg opp og sa til henne: Kvinne, hvor er de? Har ingen fordømt

deg? Hun sa: Ingen, herre! Og Jesus sa: Heller ikke jeg fordømmer deg. Gå bort, og synd ikke mer! Vers 10-11.

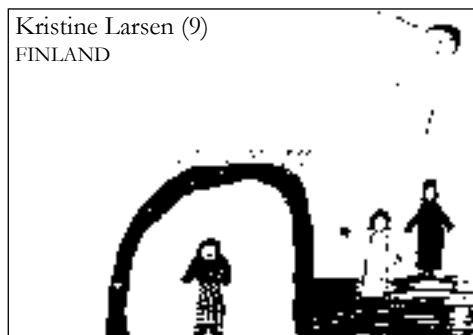
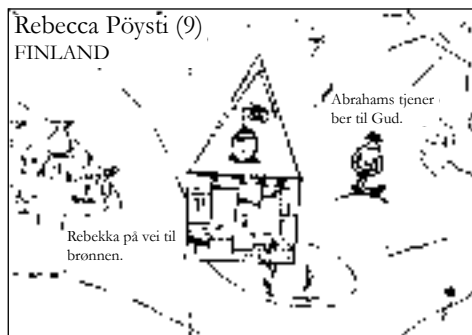
Jesu ord gjelder også i dag. Tar du imot disse ord, når du ligger på kne for ham, da vil du også merke at du blir løst fra syndens byrde.

Bruk Jesu egne ord for å sette anklagerne på plass. De har intet å svare med, når du bruker hans ord. Den eneste utvei de har, er å gå bort med uforrettet sak. Du er kjøpt fri! Fri fra dommen over synd du har begått, dersom du har bekjent og omvendt deg, og dernest fri fra å skulle være syndes tjener, så du lyder dens krav.

Troen på Guds verk i Jesus Kristus, gir oss frimodighet inn for tronen. Lever vi under fordømmelse, er vi ikke kommet til tro.

Frimodighet har ikke med frekkhet å gjøre, slik at vi benytter Guds nåde og langmodighet til synd. Nei, frimodighet er å tro på tilgivelsen i Guds sønn, så vi ikke skal leve under fordømmelse, men under nåden til frelse og likedannelse med Guds sønn.

Daniel Schytt
KØBENHAVN

Skriv eller send inn en tegning til neste utgave før 20. september!

En bred og en smal vei

”Gå inn gjennom den trange port! For vid er den port, og bred er den vei som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den. For trang er den port og smal er den vei som fører til livet, og få er de som finner den.”

I vår var jeg ute på en fjelltur sammen med noen venner. Veien oppover fjellet begynte som en bred grusvei, og det var lett å gå der. Etter en liten stund delte veien seg. Den ene veien var veldig smal, og så veldig vanskelig ut, mens den andre veien var fortsettelse på grusveien.

Vi ble litt i tvil om hvilken vei vi skulle ta. Det kunne jo være at grusveien også gikk til topps. Men tenk om den ikke gjorde det, da ville det være bortkastet å gå der. Vi trakk parallell til Bibelen, og ble enige om å gå den smale vei.

Det var en hard tur, og vi var flere ganger fristet til å gi opp. Det gjorde vi ikke, og det fikk vi se resultater av! Etterhvert som vi kom oss lengre og lengre opp, så vi klarere og klarere målet for oss. Vi kunne merke at det tross alt gikk fremover! Det ble med en gang lettere og lettere å gå, og vi nådde toppen!

Det var en herlig følelse å vite at vi hadde fullført, og tenk da hvilken herlighet det blir når vi en gang står ved Målet, Himmelen! På veien til himmelen har vi også en frelser/ hjelper med oss, som heter Jesus. Han vil følge oss på veien, og bære våre byrder. Samtidig så vil målet bare bli klarere og klarere for oss under vandringen, og vi kan glede oss i håpet om en dag å være hjemme!

Renate Myrland
STAVANGER

3. årg.

2002

Nr. 3

Basunen

For om basunen lager en uklar lyd, hvem vil da gjøre seg klar til strid?

Basunen er et uavhengig, kristent oppbyggelsesblad rettet mot barn og unge. Bladet utgis av ungdom fra Danmark og Norge. Det vil utgis ca. 5 ganger årlig.

Alle kan fritt gjengi stoff fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Bruk gjerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/